РІК 1925. Січень, Лютий, Березень. Ч. I.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 620 — В справі ювілейного року.

В IV. числі Епарх. Відомостей з р. 1924 ч. 4515 (ст. 65) подали ми до відома, що з днем 25. грудня 1924. розпочався в Римі ювилейний рік. Всі католики, котрі в сім році відбудуть паломництво до Риму, там висповідаються, приймуть св. Причастіє, відвідають в Римі визначені на це церкви і в них помоляться за кождий раз в наміренню св. Отця, доступлять повного відпусту. На час римського ювилею завісив св. Отець поза Римом всі відпусти так повні, як і частні для жиючих з виїмком відпустів наведених у висше згаданім Нашім розпорядку. Однак особи котрі не можуть відбути подорожі до Риму, можуть тут на місци, навіть два рази в сім році, доступити ювилейного відпусту, коли виповнять слідуючі услівя; 1) висповідаються, 2) приймуть св. Причастіє, 3) помоляться в наміренню св. Отця і 4) замість посіщення 4 церков в Римі виповнять якесь добре діло призначене дієцезальним Епископом.

До цих осіб — як це було згадане в наведенім розпорядку — належать межи иншими: клявзурові монахині о торжественних обітах і законні Сестри з поєдинчими обітами, їх кандидатки, новички, вихованки і слуги і всі особи, які з ними спільно жиють; заняті послугою в шпиталях; дівчата в захистах і жінки в домах притулку; ті, що находяться в вязницях або в неволі; недужі і немічні заріб-

ники і старці понад 70 літ життя. Щоби всі ці особи могли доступити повного відпусту, що до услівя поданого висше під 4) заряджуємо, що слідує:

Клявзурові монахині, їх новички і кандидатки місто посіщення церков відмовлять 4 рази Молебен до Прсв. Серця Ісуса або 4 рази Молебен до Прч. Діви Марії, або в разі перешкоди 4 рази вервицю в наміренню св. Отця, при чім помоляться о покликання добрих повних посвяти священиків.

Всі инші особи мають відвідати чотири рази місцеву церков, в котрій переховуються Найсв. Тайни і при кождім посіщенню відмовити 5 Отче наш і 5 Богородице Діво в тім самім наміренню.

Хтоби не міг відбути 4 посіщень церкви, має відмовити 4 рази Молебен до Прсв. Серця Ісуса або до Прч. Діви Марії зглядно вервицю, так як клявзурові монахині, в згаданім наміренню. Що до осіб хорих і замкнених у вязницях, уділяємо їх сповіднмкам власть замінювати посіщення церкви на инші відповідні побожні і милосерні вчинки, після осуду сповідника.

Рівнож пригадуємо, що кождий, бажаючий доступити ювилейного відпусту, колиби по відбуттю сповіди, однак ще перед виповненнєм послідного приписаного доброго діла впав в тяжкий гріх, мусить ще раз відбути сповідь (не вистарчить збудити совершенний жаль); иньших діл вже довершених нема обовязку повтаряти.

Рівнож звертаєся увагу, що до позискання ювилейного відпусту не вистарчить великодня сповідь і великодне св Причастіє, але треба ці св. Тайни для доступлення ювилейного осібно приняти.

Всч. ОО. Душпастирі і Катихити, о скілько до цего часу не повідомили вірних про відпуст ювилейний і про завішення відпустів для живих на час ювилейного року, зволять це зробити тепер, поясняючи при цім, що відпусти для померших не підлягають завішенню, як також що всі відпусти призначені для живих можна жертвувати за померших, навіть такі, що були надані лишень для живих. В кінци належить заохотити вірних до несення помочи душам в чистилищи відпустами, яких собі примінити не можуть.

Ще раз пригадуєся, що в році ювилейнім кождий сповідник може розрішати від епископських резерватів.

Ч. 30/орд. — В справі святковання третої річниці коронації Святійшого Отця Папи Пія XI.

Поручаємо всім Всеч. ОО. Душпастирям щоби і цего року, подібно як і тамтого, в найблизшу неділю по одержанню цих Епарх. Відомостий, як в трету річницю коронації щасливо тепер володіючого Святійшого Отця Папи Пія XI., відправили торжественну Службу Божу для упрошення помочи для Святійшого Отця, — по Евангелію підчас Служби Божої виголосили проповідь о первенстві Папи Римського а по заамвонній молитві відспівали благодарну пісню „Тебе Бога хвалим" і поблагословили нарід Найсв. Тайнами.

Цей розпорядок дотичить також і Отців Катехитів, котрі мають на відповідну тему виголосити еґзорту.

Ч. 336. — Розпорядок що до постів в р. 1925. аж до Великого Посту в р. 1926.

Зарядження на час Вел. Посту ц. р. і всіх постів аж до Вел. Посту в р. 1926, як також всі полекші що до посту і розрішень остають ті самі, що й тамтого року (гл. Епарх. Відомости Ч. I з р. 1924 Ч. I ст. 11—13 Ч. 58/орд.)

Дотично принимання св. Тайн пригадуєся, що Собор пров. Львівський з р. 1891 накладає на Всч. ОО. Душпастирів обовязок, заохочувати вірних відданих їх опіці, щоби сповідалися і причащалися найменше три рази в році, а іменно в часі великоднім, на Успеннє Пресв. Богородиці і Різдво Христа Господа. Сим отже св. Сповідь великодна і св. Причастє в тім часі обовязує крім цего кождого вірного християнина під тяжким гріхом, Всеч. Отці доложать всіх старань, щоби всі їх вірні по змозі ще перед днем Христового Воскресенія були висповідані.

Згаданий Синод заказує рівнож принимати з нагоди пасхальної Сповіди які небудь датки від вірних, щоби їх і чим найменшим не відстрашити від охотного принимання св. Тайн. (Синод Львівський з р. 1891 ст. 97. 98. Додаток до Львівськ. Син. з р. 1891 ст. 220).

Кладучи на серце Всч. ОО. Душпастирям, щоби згаданих приписів точно держалися, забороняється строго от-

сим розпорядком, а це під особистою відвічальністю дотичного душпастиря, побирати з нагоди Сповіди якінебудь датки, навіть датки річні, звичаєві, т. з. роківщину.

Рівнож зносимо отсим картки при сповіди, де був такий звичай.

Рівночасно поручаємо перед розпочаттєм Великодної Сповіди совісно поучити нарід о св. Тайні Покаяння і Пресв. Евхаристії, уложити порядок, в якім має приступати до св. Тайн (розділити вірних на поодинокі дні пасхальної сповіди) і запрошувати до слухання сповіди сусідних священиків яких з'обовязуємо, щоби охотно спішили на кожде візваннє. О дни, в котрім мають слухати сповіди чужі священики, належить наперед повідомити вірних.

Ч. 340. — В справі Літурґії Преждеосвященних Дарів.

Літурґію Преждеосвященних Дарів належить відправляти кождої середи і пятниці великої Чотиродесятниці, а кромі цего в понеділок, второк і середу Страстної седмиці. Єслиб в згадані дні заходила потреба відправити Літурґію св. Йоана Золотоустого, то це можна учинити лишень за дозволом Еп. Ординаріяту, який дає згаданий дозвіл лише зі слушної причини (Львівський Собор з р. 1891 стр. 110)— а і тоді може бути лишень Служба Божа читана. Літурґію Преждеосвященних Дарів зачинаєся около 10-ої години перед полуднем (тамже, стр. 114). За Літурґію Преждеосвященних, тому що она не є жертвою, не можна принимати ніяких стипендій. Це, що часом приноситься священикови з нагоди відправляння Літурґії Преждеосвященних, належить уважати як даток за чин парастаса або панихиди, котрі належить відправити по Літурґії Преждеосвященних. (Собор Львівський з р. 1891 ст. 116).

Нарід належить об тім добре поучити.

Ч. 615. — В справі стипендій на Служби Божі.

Еп. Ординаріят подає до відома Всеч. Духовенства Нашої Епархії, що установив слідуючі стипендії за Служби Божі, а іменно:

за читану 5 зп.; за співану 8 зп.; за співану з парастасом 10 зл. В цих стипендіях є влучені вже і кошта для церковної прислуги. Зазначується, що вільно принимати і нисші стипендії, як рівнож і добровільно жертвовані визші суми.

Ч: 623. — Уваги для сповідників законниць.

1. Нехай знають, що добро Чина залежить у головній і переважній мірі від належитого сповнення уряду сповідників при монастирах і уровень побожности монахинь та їх святости зависить від второпних, учених і побожних сповідників. Вони є звичайно і провідниками душ законних, тому мають посідати і відповідну науку і чесноти вимагані від провідника душ Богови посвячених.

2. Нехай часто запитують себе, як сповнюють свій уряд, чи студіюють безнастанно богословіє моральне, аскетичне і містичне та чи з відреченням себе самих посвячують себе сповнюванню цього трудного уряду. Між иншими діла св. Тереси і св. Івана від Хреста з Алькантари.

3. Сповідати монахині, як взагалі женщини, вільно лише при кратах а не в розмовниці, хибаби була сповідальниця з кратою в розмовниці, і це лиш в конечних случаях.

4. В сповіданню інокинь нехай буде сповідник все поважний і лагідний в словах (severus potius quam familiaris) і загалом певного рода духовна повага нехай його ніколи не опускає.

5. Нехай добре познакомиться з правилами і конституціями Чина і літературою відносячоюся до духовного проводу інокинь, а в осуді провин нехай держиться поваги апробованих Церквою авторів (не поводячися власним приватним непевним осудом).

6. Нехай легко невірить сльозам, жалям і скаргам інокинь, но радше нехай заохочує до терпеливого зношення всіх прикростей. (Reuter).

7. Нехай не вірить легкодушно обявленням інокинь, ані снам їх, нібито надприродним. но нехай приказує всім триматися дороги св. обітів і правил і їх заховувати, бо вони є найпевнійшим середником до святости.

8. Конституції СС. Василіянок позволяють справу совісти відбирати лиш при кратах, а не поза сповідю.

9. При случаях скарги на ігуменю або управу, нехай все боронить поваги власти о скілько може, до справ внутрішних не вмішується та ані не випитує ані цікавиться ними, а лиш судить о тім, що до внутрішного судовластія є конечне. На случай покривдження нехай радить віднестися до комісаря ординаратського, зглядно самого Ординаріяту.

10. Коли сповідає сповідник надпорядочний (бодай 4 рази до року), тоді звичайний не має слухати сповіди в монастирі в тім часі, а монахині обовязані всі явитися перед надзвичайним сповідником, хочби для утримання самого лишень благословення. Часом нехвй сам відошле монахиню до надзвичайного сповідника.

11. Тяжко хоруючу монахиню хоч не в небезпеці смерти може кождий апробований до слухання сповідий священик стілько разів висповідати, скілько хора сама забажає, а настоятелька не може бути сьому противна.

12. Радиться також перестудіювати дільце Die Devotionsbeichte — Lehre und Anleitung von P. Ph. Scharsch Obl. M I. — Reuter-a Neoconfessarius C. XII, pag. 410 et sequ.

13. Сповідь має тревати радше коротше чим довго.

14. В разі перепони, якщо не може коли прийти до сповідання Сестер, зволить завчасу повідомити М. Ігуменю або вислати заступника управненого до сповідання (де такий є).

15. Поза сповідю не вільно законницям розмавляти з духовним отцем чи сповідником сам на сам. Сповідникови не вільно ані того жадати ані на се позваляти.

Ч. 352/СС. — Додаткова інструкція в справі узнання за померших осіб що загинули в часі світової війни.

З покликом на інструкцію оголошену в Епарх. Відом. з р. 1919 ч. II стр. 23 і з р. 1921 ч. I стр. 24 пригадуєся Всч. ОО. Душпастирям що до прошення о узнаннє дотичної особи за помершу треба предложити 1) протокол списаний з повдовівтою стороною; в зізнанню своїм має сказати все, що знає про загинене супруга і подати двох свідків, якіби потвердили правдивість єї зізнань; 2) протоколи списані з поданими стороною свідкаии; 3) протоколи списані зі свідками, яких переслухував Суд цив. (евентуально відписи їх зізнань в Суді цив., єсли свідок є замісцевий і трудно єго переслухати); 4) посвідку уряду громадського, що о загинувшім не мав урядової ані приватної відомости від р.??; 5) свідоцтво вінчання загинувшого; 6) всі документи які відносяться до загинення сеї особи (картки Чер. Креста, команди військової, уряду пар. військ.; послідна картка від загинувшого іт. ін.); 7) Ореченнє Суду цив. яким узнано дотичну особу за помершу; 8) виска-

заннє гадки уряду парох. на справу з поданнєм а) докладної характеристики загинувшого (чи був письменний? як жив з женою? чи лишив власний маєток? чи був релігійний? якого здоровля? і т. ін.) б) і суду о достовірности переслуханих свідків.

Всі переслухані свідки як і повдовівша сторона мусять бути заприсяжені, бо зізнання незаприсяжених свідків не мають жадної доказової вартости. Кождого свідка треба переслухати осібно, так, щоби оден не чув зізнань другого. Перед розпочатєм слідства порадним є: а) прочитати висше подані інструкції б) оголосити в церкві в неділю або свято перед проповідию, чи хто з парохіян не знає що про загиненнє особи, яку має узнатись за помершу. Прошення без докладного описання справи і долучення повисше поданих актів, будуть звернені безуспішно.

Такса від прошень за померших виносить 20 зол., яку рівнойасно належить вислати.

З Епархіяльного Суду супружого.

Ч. 619. — В справі вписування актів крещення до кних метрикальних.

Епк. Консисторія звертає увагу всім Урядам парохіяльним, що при вписі актів крещення і вінчання до метрик належить придержуватись точно після обовязуючих постанов права цивільного а то: декрет канцелярії надвірної з 23. XII. 1717 р. Ч. 37984 і дек. к. н. з 21. X. 1813. Ч. 16350 і дек. к. н. з 4. VII. 1813. Зб. у. пол. Ч. 41. Nr. 2. (гляди Zbiór przepisów odnoszących do Kościoła i dochowieństwa katolickiego — Ignacy Korzeniowski. Церковне право супруже Др. В. Масцюх).

Ч. 351/С. — В справі перепони недолітности.

Пригадуєся, що Еписк. Ординаріят уділяє розрішення від перепони недолітности лишень у виїмкових випадках,— а ніколи не уділяє повисшого розрішення перед неукінченим 17-им згл. 14-им роком життя.

До прошень о розрішення від перепони недолітности треба — крім совісного засвідчення душпастиря що женихи суть зрілі, долучити ще свідоство повітового лікаря, що жених згл. невіста є фізично добре розвинені до подружого життя.

Ч. 1454/С. — „Розрішення“ а не „розгрішення“.

Звертаєся увагу Всеч. ОО., що в поданнях о диспензи від подружих перепон належать уживати слова „розрішення“ а не „розгрішення“ як це деякі Отці пишуть.

Ч. 152. — Справа проволоки в виконанню рескриптів Воєвідств що до додаткових вписів до метрик іматрикуляцій уродин, змін назвиск, і т. п.

Лучаєсь часто, що Уряди дек. і парох. не полагоджують місяцями рескриптів Воєвідств в справах додаткових вписів до метрик і матрикуляцій уродин, змін назвиск, спростовань метрик і т. п., а через проволоку терплять інтересовані сторони і Воєвідства понаглюють справи по кілька разів. — Поручаєсь проте Всім Урядам дек. і пар. на будуче рескрипти в висше згаданих справах полагоджувати до сімох днів по отриманю рескрипту. Всі Уряди дек. і пар. які не оправдають проволоки будуть потягнені до відповідальности.

Ч. 4/С. — Заключування подружжя осіб обовязаних до військової служби.

Подається до відома слідуючий обіжник Львівського Воєвідства з дня 26. XII. 1924. Ч. 16569|II|I. в справі заключування подруж осіб обовязаних до військової служби.

„Справу заключування подружа осіб, що обовязані до військової служби управильнено 83. артик. нового військового закона з дня 23. мая 1924 р. Д. З. Р. П. ч. 61. поз. 609, який обовязує від 18. падолиста 1924 р.

Після цего артикулу позволення військової влади на заключення подруж потребують лиш ті мущини, яких при поборі узнано за здібних до служби при сталім війську і то доки не відбудуть служби при тім війську, зглядно до часу евентуального узнання їх за нездібних до служби у сталім війську при їх приділенню або в часі повнення цеї служби.

З того виходить, що мущина, узнаний при поборі за здібного, якому однак признано відрочення часу військової служби, як рівнож цей, якого єще не приділено до армії, вкінці цей, якому згідно з 66. арт. уст. закона уділено відпустки (урльопу), потребують позволення військової влади

на заключення подружа, хоч в дійсности є в цивільному стані.

Всі инші мущини, отже так ці, що є в передпоборовім або поборовім віці як і узнані часово нездібними у сталім війську або узнані здібними до служби в загальному ополченню з оружем або без оружа, цілком нездібні до військової служби, вкінці всі резервісти (запасові) не є обмежені жадними приписами військового закона при заключування подружа.

Тому, що уділяючий вінчання не може знати відносин зглядом військової служби наміряючого заключати подруже, згідно з 98. арт. нового військового закона може бути караним за співділання при заключенню подруж мимо постанови 83 арт. навед. закона, — проте буде річею уділяючого вінчання жадати від жениха, що є у віці від 21 до 28 включно (поборовий вік до 23 р. життя, евентуально відрочення до 26 р. життя plus дволітна військова служба) щоби предложив дозвіл військовві влади на заключеннє подружа зглядно посвідку властивої адміністраційної влади І-ої інстанції, що по приписах військового закона не є обмежений в справі заключування подружа.

Відповідні посвідки що до річників 1903 і попередних, будуть видавати згадані уряли в порозумінню з відносною П.К.Д. (P. K. U.), що до річників 1904 і слідуючих після перегляду власних поборових ліст.

Аж до часу видання предвидженого у 83. арт. нов. зак. розпорядження Міністерства Військових Справ о дозвіл військової влади на заключення подружа осіб, обовязаних до служби у сталім війську, належить відноситись до властивого П. К. У.“

Ч. 624. — Збірка на гр. кат. церков у Київі.

Гр. кат. церков у Київі находиться в дуже прикрім матеріяльнім положенню, бо має до 30.000 зл. п. довгу. Нашим обовязком є прийти їй в поміч. Тому по порозумінню Преосв. Епископату Галицької провінції поручаємо всім Всч. ОО. Душпастирям зарядити в найблизшу і слідуючу неділю по одержанню отсего числа Відомостей збірку на гр. кат. церков у Київі.

Ч. 621. — Зворот коштів за св. Миро.

З причини високих коштів понесених на купно оливи,

ріжних складників і спорядження св. Мира, кождий з Всч. ОО. душпастирів є обовязаний зложити свому Урядови деканальному по 3 золотих зі скарбони церковної своєї парохії яко зворот повисших коштів, а Всч. ОО. Декани зложать зібрану суму в захристії Церкви катедральної при побиранню св. Мира. Пригадуєся, що по постановам Пров. Собору Львівського (Тит. II. гл. II.) св. Миро належить найдальше до 30 днів від його освячення побрати і роздати всім урядам душпастирським а уживаннє давного мира по упливі 30 днів є заборонене під тяжким гріхом. Мирниці так деканальні як і парохіяльні мають бути з металю а не шклянні або глиняні і добре вичищені з давного мира яке належить спалити на чистім камени або цеглі а попіл в посвячене місце (Sacrarium) всипати

Всеч. ОО. Декани подбають о точне виконання цих постанов.

Ч. 302. — В справі звіту відпоручників з участи в засіданнях шкільних повіт. Рад.

Взиваєся всіх ординаріятських Відпоручників до Рад шкільних повітових, щоби безпроволочно предложили Еписк. Ординаріятови справозданнє зі своєї участи в засіданнях тих Рад.

Ч. 5156. В справі громадських писарок.

Епп. Ординаріят пригадує, що священники не можуть бути громадським писарями.

ОО. Декани є обовязані мати сю справу в евіденції.

Ч. 660. В справі артистів-малярів по наших церквах.

Дійшло тут до відома, що деякі артисти-малярі некатолицького (православного) віроісповідання заняті при роботах по наших церквах своїми розговорами на релігійно-церковні теми впливали уємно на наших вірних. Щоби оминути на будуче подібних шкідливих впливів і запобігти всякій небезпеці для вірних заряджуєся отсим, щоби на будуче Всч. Отці, які малиби намір приняти до церковних робіт згаданих артистів, старалися заздалегідь о дозвіл на це від Еп. Ординаріяту, предкладаючи достаточні рації, що така небезпека є виключена.

Ч. 4839. — Зачети на відбудову церковних будинків.

Львівське Воєвідство повідомляє під дн. 28. X. 1924, ч. 7220|VIII|I, що по мисли зарядження Міністерства прилюдних робіт (рескр. з 26. I. 923, ч. IX. 5917|22) відбудова церковних будинків з фонду відбудови може тільки тоді бути переведена, коли дотичні пляни узискають затвердження окружної Дирекції відбудови в порозумінню з Відділом штуки і культури Львівського Воєвідства. Петенти мають проте подбати о затвердження плянів з боку окружної Дирекції відбудови як також о заосмотрення їх підписом консерватора і печатю Відділу штуки і культури. Узисканнє вимог може щойно управняти Комітети парохіяльні до виплати зачетів признаної позички на відбудову.

Ч. 622. Арт. 3. закона з 31. VII. 1924. і виконавчий розпорядок Мін. освіти з 7. I. 1925.

Кураторія Львівського шк. Округа у Львові оголосила в ч. 5. свого урядового дневника з 20. жовтня 1924. закон з дня 31. липня 1924. що містить деякі постанови в організації шкільництва. Арт. 3. сего закона звучить: В державних всенародних школах, положених в громадах, в яких живе 25% української, білоруської або литовської людности, на урядово стверджене домагання родичів 40. дітий у шкільнім віці української, білоруської або литовської народности, що належить до одного шкільного Округа, буде їм запевненою наука в матерній мові. Оскільки в данім шкільнім Окрузі нема 40. дітий у шкільнім віці, яких родичі зголосили домагання науки в матерній українській або литовській мові — викладовою мовою школи є державна мова: оскільки в данім шкільнім Окрузі крім родичів, що домагаються для своїх дітий науки в українській а зглядно білоруській мові, є що найменше 20. дітий, яких родичі домагаються науки в державній мові, наука є двоязичною з тим, що половина годин буде призначена на науку в українській зглядно білоруській мові. Наколи в данім шкільнім Окрузі нема 20. дітий, яких родичі домагаються науки в державній мові, викладовою мовою школи є мова українська, білоруська або литовська, істнуючі в однім Окрузі окремішні школи з викладовою польською і з викладовою

українською мовою будуть в міру можности лучитися в одну спільну двоязичну школу.

До цего закона появився виконавчий розпорядок міністерства освіти з 7. січня 1925. Важнійші його постанови слідуючі: Відсоток українського населення означується на основі конскрипції з 1921 р. Шкільний вік дитини сягає від укінченого 6 року життя до 13. року в містах, де істнувала виділова школа, перемінена на 7 клясову загальну школу, а до 12 року в инших місцевостях. Введення шк. науки в матірній мові мають право домагатися батько, мати й опікун. Треба виповнити деклярацію, якої взір находиться у згаданому виконавчому розпорядкові і власноручно підписати її. Урядове ствердження власноручности підпису на деклярації може бути зроблене нотарем, судом, громадським урядом або староством. Ці деклярації вносять управнені особи до шкільного інспектора свого повіту в речинці до 31. марта; внесені по сім речинци не будуть мати ніякого значіння. Про потребу польської мови навчання в дотеперішній українській школі потреба заяви родичів чи опікунів 20. дітий.

Подаючи отсі найважнійші постанови до відома Всч. Духовенства, Еписк. Ординаріят взиває всіх Всч. Отців, шоби пояснили справу вірним, заохотили їх, щоби користали з тих прав, яких можна на підставі сего закона і розпорядку до него, домагатись, та щоби взяли будьто провід будьто діяльну допомогу у сій акції.

Ч. 42/орд. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 24. марта 1925 р. виставляють ся на конкурс слідуючі опорожнені парохії:

Деканат *Балигородський*: 1. Горянка, 2. Рябе.
„ *Бірчанський*: 1. Грозьова.
„ *Буківський:* 1. Пулави.
„ *Великомостенський*: 1. Батятичі.
„ *Горлицький*: 1. Виссова, 2. Долини, 3. Ждиня, 4. Климківка, 5. Ліщини, 6, Мацина вел. 7. Новиця, 8. Рихвальд, 9. Смерековець.
„ *Дуклянський*: 1. Воля цеклинська, 2. Гирова, 3. Радоцина, 4. Ростайне, 5. Тилява.
„ *Жукотинський*: 1. Галівка.

Деканат	*Комарнянський*:	1. Поріче ґрунт.
„	*Короснянський*:	1. Чорноріки, 2. Близянка.
„	*Лупківський*:	1. Воля мігова, 2. Явірник.
„	*Лучанський*:	1. Лука.
„	*Лютовиський*:	1. Береги гірні, 2. Хміль.
„	*Медицький*:	1. Барич, Старява.
„	*Мушинський*:	1. Войкова, 2. Лєлюхів, 3. Матієва, 4. Ростока вел., 5. Явірки.
„	*Немирівський*:	1. Немирів.
„	*Перемиський*:	1. Вірко.
є	*Підбужський*:	1. Свиднк.
„	*Порохницький*:	1. Бахів, 2. Крамарівка.
„	*Равський*:	1. Белзець.
„	*Радимнянський*:	1. Валява.
„	*Риманівський*:	1. Сииява, 2. Яблониця польска, 3. Ясель.
„	*Рудецький*:	1. Михалевичі.
„	*Сінявський*:	1. Майдан.
„	*Сокальський*:	1. Зубків.
„	*Старосамбірський*:	1. Лінина мала, 2. Лопушанка хомина.
„	*Сяніцький*:	1. Юрівці.
„	*Тіснянський*:	1. Криве ад Тісна, 2. Лопінка, 3. Терка, 4. Яворець.
„	*Угнівський*:	1. Корчів.
„	*Чесанівський*:	1. Крупець, 2. Лівча, Плазів.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва з конкурсового іспиту як і ті, котрі вплинули по дни 24. марта 1925 будуть уважані яко безпредметові.

Примічає ся, що всі Всеч. ОО. що одержать презенту на таку парохію, що крім матерної церкви має ще одну або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріяту згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців наміряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових те-

ренів, які вже істнують, зглядно які в будучности будуть в висше вичислених парохіях, Еписк. Ординаріят застерігає отсим на ціли епархіяльні. Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну декляpацію.

Перемишль, дня 20. січня 1925.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 303. о. Карпяк Михайло парох в Ульвівку деканом Варяжським. — Ч. 403. о. Калинський Іван парох в Белзі одержав титул вислуженого декана. — Ч. 403. о. Граб Володимир парох в Спасові, завідателем деканату Сокальського.

Відзнаки крилошанські одержали:

Ч. 1506/24. о. Добрянський Альбін парох в Волосянці. Ч. 242. о. Салук Лука катехит в Белзі. — Ч. 706. о. Николай Грицеляк, канцлер Еписк. Консисторії. Ч. 5778/24 о. Стефан Ничай, парох в Сільци белзькім.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 5728/24. о. Величко Михайло — Поляни. Ч. 31. о. Калинський Іван — Белз. Ч. 120. о. Данилів Володимир — Царинське. Ч. 188. о. Заворотюк Михайло — Явірник руській. Ч. 197. о. Король Карло — Криниця.

Завідательства одержали:

Ч. 177. о. Чайковський Михайло — Корчів. Ч. 197. о. Сембратович Анатоль — Бахів. Ч. 186. о. Др. Вергун Теодор — Зубків. Ч. 372. о. Олійник Михайло — Лівча.

Ч. 576. — Дня 15. лютоео 1925 зістали висвячені слідуючі неопресвітери:

1. Буґера Іван. 2. Гнатишак Юрій Юліян. 3. Гура Ярослав Стефан. 4. Ґуль Петро. 5. Дигдалевич Йосиф. 6. Дочило Михайло. 7. Зелений Теодор. 8. Качмар Дмитро. 9. Качмар Стефан. 10. Качмарик Стефан, 11. Кулинич

Стефан. 12. Криса Йосиф. 13. Крупський Зенон Александер. 14. Комарницький Яків. 15. Кушпіт Николай. 16. Лопачак Ілія. 17. Мисик Любомир. 18. Мриглод Петро. 19. Федевич Ілія. 20. Хархаліс Алексій. 21. Хомко Теодор. 22. Шургот Александер. 23. Щепанський Антін.

Померли:

о. Малик Гнат, парох в Вірку 14/1 1925., о. Винницький Корнило, парох в Розборі округлім 4|2 1925.

Душі їх поручаються молитвам Всеч. Клира.

З гр. кат. Еписк. Консисторії.

о. Николай Грицеляк
Канцлер.

† ЙОСАФАТ
ЕПИСКОП

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.